

Creștinul în probleme și necazuri

Creștinul în probleme și necazuri

(Matei 14.22-33)

Nici creștinii adevărați nu sunt scutiți de probleme și necazuri. Această realitate îi sperie pe mulți și îi face nesiguri și deznădăjduiți. Experiențele ucenicilor cu Domnul Isus în necazul lor pe lacul Ghenezaret ne pot ajuta să înțelegem intențiile Sale cu noi în problemele vieții.

Începutul căii (versetul 22)

Când calea vieții noastre devine dificilă, ne întrebăm: De ce a venit acest necaz?

Câteodată, Dumnezeu trebuie să ne arate că am lucrat contra indicațiilor clare ale Cuvântului Său. O recunoaștere sinceră înaintea lui Dumnezeu, și dacă este necesar și în fața oamenilor, ne va liniști din nou și vom găsi har pentru a suporta consecințele căii noastre proprii.

Deseori ne îndoim cu privire la corectitudinea căii noastre. Atunci să ne întrebăm: Am fost aproape de Domnul, am fost temători de Dumnezeu când am ales această cale? L-am întrebat cu sinceritate care este voia Sa?

Dar câteodată am primit și noi ca ucenicii o poruncă clară din partea Domnului. El ne-a obligat: El a trebuit să învingă o anumită împotrivire la noi. El a indicat corabia: El ne arată calea și mijloacele pe care trebuie să le folosim. El vorbește despre celălalt mal: El ne arată și scopul și ținta.

Rugăciunea Domnului (versetul 23)

Acest verset ne arată că Dumnezeu este întotdeauna pentru noi. Domnul Isus mijlocește pentru noi. El a murit: El a suferit pe pământ. De aceea înțelege necazurile noastre. El a înviat: El și-a încheiat victorios calea. Aceasta ne dă și nouă putere să mergem până la țintă. Fără să-L rugăm, El Se gândește la noi și mijlocește pentru noi în zile bune și rele. Da, El este marele Preot îndurător și credincios.

Totuși avem parte de necaz (versetul 24)

Deodată se ridică valuri în viața noastră. Împrejurările zilnice devin dificile și obositoare. Apar evenimente neașteptate în familie, la serviciu sau în viața comună a credincioșilor. Terenul de sub picioarele noastre se mișcă. Este vântul, puterea celui rău, care suflă contra oricărui creștin ascultător. Suntem scuturați. Teama și groaza ne cuprind.

În necaz vine Domnul la noi (versetele 25-27)

Tocmai în situațiile dificile ale vieții simțim în mod deosebit apropierea Domnului nostru. Acest lucru l-a experimentat și Pavel în închisoarea din Ierusalim. Domnul a stat lângă el și l-a îmbărbătat (Fapte 23.11). Domnul S-a prezentat ucenicilor ca „Eu sunt”. El este Cel veșnic, Cel neschimbat. El are toată puterea. Ce mângâiere găsim în cuvintele Mântuitorului nostru: „Îndrăzniți; ...nu vă temeți!”

Rugăciunea lui Petru (versetele 28, 29)

Rugăciunea lui Petru ne poate sluji de exemplu. Mai întâi ne rugăm astfel: Doamne, ia valurile! Dorim ca El să schimbe împrejurările. Dar El deseori nu ascultă astfel de rugăciuni sau nu imediat. Poate ar fi mai bine să ne rugăm astfel: Doamne, permite să mergem pe ape! Aceasta este o rugăciune pentru ajutor, ca să nu ne scufundăm în acele împrejurări.

Dar Petru a făcut și mai bine. El a spus Domnului: „Poruncește-mi să vin la Tine pe ape!” El își dorea să fie adus prin greutatea mai aproape de Domnul. O astfel de rugăciune este ascultată imediat. Ceea ce îi spune Domnul Isus lui Petru are valabilitate și pentru noi: „Vino!”, adică: Vino aproape de Mine!

Aici se vede clar ce mișcă inima plină de dragoste a Domnului nostru, când ne trimite greutatea. El dorește să ne atragă mai aproape de Sine. El ne-a răscumpărat atât de scump, cu prețul propriului Său sânge!

Ochii lui Petru (versetul 30)

Vântul puternic sufla încă. Petru a privit din nou la vânt, iar teama a apărut din nou și a început să se scufunde. Nu se repetă această istorie deseori în viața noastră? Într-o zi ne încredem în Dumnezeu și înaintăm. În următoarea zi privim din nou la împrejurări și ne scufundăm. Dar atunci putem striga la Domnul ca Petru: „Doamne, scapă-mă!”

Isus întinde mâna (versetul 31)

Ne gândim adesea: numai când credem și ne încredem în Domnul, El ne ajută. Dar aici vedem un ucenic puțin credincios și care s-a îndoit, pe care El totuși îl ajută. Așa lucrează harul Său și îndurarea Sa. Și noi le putem afla zilnic.

Vântul se liniștește (versetul 32)

Dumnezeu nu încearcă peste măsură (1 Corinteni 10.13). El a măsurat exact durata încercării noastre. La timpul Său, El va dirija corabia vieții noastre în ape liniștite. Împrejurările noastre și timpul nostru sunt în mâna Sa!

El este Fiul lui Dumnezeu (versetul 33)

Din Biblie știm că Domnul Isus este Fiul lui Dumnezeu. La această cunoștință ajungem și prin împrejurările vieții. La sfârșitul unei perioade de încercare putem să-i mulțumim pentru acțiunea Sa pentru noi. Sus ne vom arunca în fața Lui și vom mărturisi cu privire la toate căile Sale: Cu adevărat, Tu ești Fiul lui Dumnezeu!

clickbible.org